

РЕШЕНИЕ

№ 13271

гр. София, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря НАДЯ СТ. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20211110172083 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.310 и сл. ГПК.

Й. К. Г. е предявила искове по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр. чл.225, ал.1 КТ срещу „....“ ЕАД за признаване за незаконно и отмяна на уволнение на основание чл.328, ал.1, т.4 КТ, извършено с акт за прекратяване № БТГ - ЧР - Изх. 126/25.10.2021 г. на изпълнителния директор на „....“ ЕАД, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „организатор, Главно управление „Техническа експлоатация““ и за заплащане на сумата от 15431,70 лева – обезщетение за оставане без работа поради уволнението за периода от 26.10.2021 г. до 26.04.2022г., ведно със законната лихва от 16.12.2021г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане.

В исковата молба ищцата оспорва наличието на уволнителното основание с довод, че не е била преустановявана дейността на звеното, в което е работила – Главно управление „Техническа експлоатация“ (ГУТЕ), както и изпълняваната от нея дейност като организатор. На звеното ГУТЕ били възложени дейности по поддръжка и експлоатация на газопреносните мрежи и прилежащите им съоръжения. Тези дейности били свързани с основния предмет на дейност на предприятието на ответника и поради естеството си се осъществявали постоянно, поради което звеното не можело дори временно да спре работата си. Дейността на звеното задължително се съпътствала от административно – техническо обезпечаване, за което отговаряла ищцата, на която били възложени административно – технически функции. При това, доколкото работата на звеното не можело да бъде спряна, непреустановени били и функциите на ищцата, която се занимавала с техническо и административно обезпечаване на звеното. Изпълняваните от ищцата функции били

свързани с обработване на входяща и изходяща кореспонденцията на звеното, съгласуване на документи, придвижване на документи по преписки по обществени поръчки и др. Касаело се за значителен обем документооборот, който подлежал на техническо администриране и то било възложено единствено на ищцата в рамките на звеното, в което работила.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в срока по чл.131 ГПК, с който оспорва исковите. Възражава, че спирането на работата на ищцата било реално. Със заповед № БТГ 92-04-161/19.08.2021г. на изпълнителния директор бил променен редът за подаване на заявките, а именно от началниците на управления, а не от организаторите към тях. Със заповед № БТГ 92-04-162/19.08.2021г. на изпълнителния директор с цел оптимизиране на разходите било прекратено размножаване (копиране и печат) на документи на хартиен носител. Така след издаване на цитираните заповеди работата на ищцата била спряна още през м.08.2021г. На основание № БТГ 92-04-175/13.09.2021г. ищцата преминала в дистанционен режим на работа, като предвид естеството на вменените ѝ трудови функции същите не можело да се упражняват дистанционно. Следователно за ищцата работата от разстояние било равнозначно на престой. Оттук ответникът извежда, че ищцата била в престой реално от м.09.2021г. С решение от 01.10.2021г. на Оперативния щаб към ответника на основание чл.120в КТ предвид усложнената епидемична обстановка и с цел да се предприемат допълнителни мерки за превенция, контрол и недопускане на разпространението на коронавирус, с цел намаляване на контактите между работещите и запазване на здравето на работниците/служителите и обезпечаване на нормалното функциониране на комуникационната мрежа за пренос на оперативни данни от технологичните обекти на газопреносната система било прието, считано от 01.10.2021г. да се спре работата и да се преустанови дейността на всички служители, изпълняващи организационни и кординационни длъжности, вкл. и на изпълняваната от ищцата длъжност. С взетото решение ответникът не действал целенасочено към спиране на работата само на ищцата с цел заобикаляне на закона или злоупотреба с право. Въз основа на посоченото решение на Оперативния щаб при ответника била издадена заповед № БТГ – ЧР – Зап.16/01.10.2021г. на изпълнителния директор, с която е спряна работата на 19 бр. служители, вкл. и на ищцата, до възобновяване на дейността или до отмяна на обявената епидемична обстановка. Към датата на прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата били изминали повече от 15 работни дни, през които работата на ищцата била спряна. При това счита, че уволнението е извършено законосъобразно при наличие на соченото уволнително основание. При условията на евентуалност прави възражение за прихващане със сумата от 2751,95 лева – изплатено обезщетение по чл.220, ал.1 КТ и сумата от 12859,76 лева – изплатено обезщетение по чл.222, ал.1 КТ.

Софийски районен съд, като взе предвид предявените иски, възраженията срещу тях и доказателствата по делото, намира следното:

Безспорно е по делото, а и от събраните доказателства се установява, че по трудов договор от 29.02.2016г. ищцата е назначена при ответника на длъжността „оранизатор,

Главно управление „Техническа експлоатация“. Не се спори също така, а от събраните по делото доказателства се установява, че трудовият договор е прекратен на основание чл.328, ал.1, т.4 КТ – поради спиране на работата за повече от 15 работни дни с предизвестие № БТГ – ЧР – Изх. 124/22.10.2021г. на изпълнителния директор на ответника, връчено на 25.10.2021г., и акт за прекратяване № БТГ – ЧР – Изх.126/25.10.2021г. на изпълнителния директор на ответника, връчена на 25.10.2021г. В акта за прекратяване на трудовия договор основанието за прекратяване е посочено като спиране на работата за повече от 15 дни на основание заповед № БТГ- ЧР – Зап.-16/01.10.2021г.

Уволнителното основание по чл.328, ал.1, т.4 КТ предполага спиране на работата за 15 работни дни, като може да бъде спряна работата на цялото предприятие или отделна негова част. Причината за спиране на работата може да е от организационно – техническо или икономическо естество, като тя обуславя спиране на дейността на предприятието или отделно негово звено, което води и до престой на работниците/служителите, заети в осъществяване на тези дейности. Нормата на чл.120в КТ (създадена с ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците) установява две основни хипотези на спиране на работата по време на обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка : по ал.1 – по преценка на работодателя, когато той със заповед може да спре работата на предприятието, на част от него или на отделни работници и служители за целия период или за част от него до отмяната на извънредното положение, и по ал.2 – когато със заповед на държавен орган се преустанови работата на предприятието или на част от него. При спиране на работата при наличие на някоя от хипотезите по чл.120в КТ работодателят може да упражни правото си на уволнение на основание чл.328, ал.1, т.4 КТ. Особеното при хипотеза на чл.120в, ал.1 КТ е правото на работодателя да обяви със своя заповед престой на отделен работник или служител при обявено извънредно положение или обявена епидемична обстановка. В хипотеза на преустановяване работата на определени работници или служители по чл. 120в, ал. 1 КТ дейността, която осъществява този работник или служител, е възможно да не е спряна дори в обособена част от предприятието – да се изпълнява от другите работници или служители, заемащи същата длъжност, да е поета от лица, заемащи други длъжности и пр. Спирането на работата на отделен работник/служител обаче следва да е обусловено на икономически, организационни, технологически и др. причини, породени именно от обявеното извънредно положение предвид спецификата на длъжността, организацията на работата, предмета на основната дейност на работодателя, както и обезпечаването ѝ. Когато със заповед по чл.120в, ал.1 КТ е преустановена работата на определен работник или служител, трудовото правоотношение с него може да бъде прекратено по чл.328, ал.1, т.4 КТ след изтичане на повече от 15 работни дни, ако преустановяването на работата е действително основано на причини, произтичащи от обявеното извънредно положение – в този смисъл е решение № 109/07.07.2022г. по гр.д. № 2271/2021г., IV ГО на ВКС.

В случая при упражненото право на уволнение по чл.328, ал.1, т.4 КТ ответникът се е

позовал на издадена на основание чл.120в, ал.1 КТ заповед № БТГ- ЧР – Зап.-16/01.10.2021г. на изпълнителния директор, приета като доказателство по делото (л.112 и сл.). Със същата, считано от 01.10.2021г. е наредено да се спре работата и да се преустанови дейността на служители, заемащи конкретно изброени длъжности, сред които и заеманата от ищцата длъжност „организатор, Главно управление „Техническа експлоатация““. Наредено е посочените служители да преминат в престои за периода до възобновяване на дейността или до отмяна на обявената епидемична обстановка, като по време на престоя на основание чл.267а КТ да получават brutното си трудово възнаграждение.

Горесцитираната заповед № БТГ- ЧР – Зап.-16/01.10.2021г. е издадена въз основа на решение от 01.10.2021г. на Оперативния щаб, сформирани при ответника със заповед № БТГ – 92-04-53/13.03.2020г. на изпълнителния директор (л.95) във връзка с епидемията от конорнавирус за превенция и контрол във връзка с коронавируса. От приетия като доказателство протокол на решението от 01.10.2021г. на Оперативния щаб при ответника (т.1.3 – л.110 от делото) е видно, че във връзка с усложнената епидемична обстановка и публикуваните от МЗ данни за увеличен брой случаи на заразени хора в страната с коронавирус, с цел намаляване броя на служителите в работните помещения и предвид заповед № БТГ 92-04-161/19.08.2021г. и заповед № БТГ 92-04-162/19.08.2021г. на изпълнителния директор на ответното дружество, с които заповеди се преустановява копирането, разпечатването и размножаването на служебна кореспонденция, подаването на заявки за метериали от организаторите на управления, координаторите на управления и технически секретари и на основание чл.120в КТ, считано от 01.10.2021г. е взето решение временно да се спре работата и да се преустанови дейността на всички служители, изпълняващи организационни и координационни дейности към отделните управления и отдели. Изброени са длъжностите на служителите, чиято работа се спира, сред които и заеманата от ищцата длъжност „организатор „Главно управление „Техническа експлоатация““.

Във връзка с изложеното от значение за законността на уволнението е дали въз основа на издадена от работодателя заповед по чл.120в, ал.1 КТ ищцата е била в престои, т.е. не е изпълнявала служебните си задължения повече от 15 работни дни към датата на уволнението, и дали престоят ѝ е обусловен от затруднения за работодателя, наложени от обявеното извънредно положение или извънредна епидемична обстановка.

Според приетата като доказателство по делото длъжностна характеристика на длъжността „организатор, Главно управление „Техническа експлоатация““ (л.13 от делото) на ищцата са вменени основни технически и административни функции за организиране и обезпечаване работата в управлението, по - конкретно да води деловодството в управлението и получава кореспонденцията за управлението, да отправя същата след преглеждането ѝ по предназначение и да следи за спазване на сроковете по изпълнение на поставените задачи, да класифицира и съхранява документите и архивните материали на управлението, да участва в изготвяне на текстове на документи съобразно дадени указания, да размножава писмени материали, да осигурява снабдяването на отдела с канцеларски и др.

материали и други. Данни за вменените на ищцата функции се съдържат и в показанията на разпитания като свидетел К. Й., който е работил заедно с ищцата в звено – ГУТЕ, като изпълнява длъжността „експерт газопреносни мрежи“. Той посочва, че задълженията на ищцата включвали съдействие при процедурата по съгласуване на документи, като ищцата носила документите за подпис на лицата, с които трябва да се извърши съгласуването. Получавала писма от териториалните звена и ги препращала към началството. Разпечатвала документи на хартиен носител и ги носела на ръководителя за резолюция. Изпълнявала и организационни функции във връзка с изготвянето на текущите отчети. Препращала е задачи от ръководителя до служителите, натоварени с изпълнението им. Чрез ищцата служителите от териториалните звена отправяли до началника на управлението молби за отпуск и искания за излизане от работа по лични причини.

Свидетелят К. Й. дава сведения и по въпроса дали след 01.10.2021г. ищцата е продължавала да изпълнява трудовите си задължения. Той съобщава, че за м.10.2021г. нямал преки наблюдения дали ищцата е работила било то дистанционно или на работното си място, защото след тази дата свидетелят работил, както дистанционно, така и на работно място, като създадената от работодателя организация на работния процес не позволявала засичането му с ищцата по едно и също време на работното място, защото работели в общ кабинет. Посочва, че не е виждал ищцата на работното ѝ място през м.10.2021г. освен в края на месеца, когато е посетила работното си място за подписване на заповедта за освобождаване. Той съобщава, че след 01.10.2021г. ищцата не е съдействала по процедурата за съгласуване на документи, а съгласуването на всеки документ се извършвал от служителя, натоварен със съответната задача. Преди 01.10.2021г. процедурата по съгласуване била администрирана от ищцата, защото „това било по – лесно“, а след посочената дата служителят, натоварен със съответната задача, разпечатвал на хартиен носител крайния документ и го носел за подпис на лицата, с които следва да се извършва съгласуването. След 01.10.2021г. служителите са подавали директно молбите си за отпуск към началника. След посочената дата следеното на сроковете за изпълнение на поставените задачи се извършвало от служителя, който е възложил задачата. Свидетелят съобщава за издадена от ответника заповед, с която с цел оптимизирането на разходите било наредено да се ограничи използването на хартия чрез ограничаване на отпечатване на документи на хартиен носител. Свидетелят посочва, че след 01.10.2021г. документите се придвижвали по електронен път, като на хартиен носител се отпечатвал само крайният документ, който подлежал на изпращане извън предприятието. Свидетелят съобщава, че след 01.10.2021г. не е имало друг служител, който да изпълнява функциите, с които била натоварена ищцата.

Съдът възприема с доверие показанията на разпитания свидетел, защото същите са последователни и съответстват на събраните по делото писмени доказателства. От обсъдените по - горе свидетелски показания се налага изводът, че след 01.10.2021г. ищцата не е изпълнявала на трудовите си функции, състоящи се в разпечатване на документи на хартиен носител и носенето им за подпис при съгласуване, получаване на молби за отпуск и препращането им до началника, препращане на задачи за изпълнение от началника към

подчинените служители, разпечатване на изходящата кореспонденция на хартиен носител.

Различен от горния извод не следва от приетата като доказателство електронна кореспонденция, представена с исковата молба. Нито едно от изпратените на 01.10.2021г. или след тази дата електронните писма не изхожда от ищцата, а адресираните до същата (като основен адресат или с копие до нея) писма не индикират възлагане на работа на ищцата от началника на ГУТЕ (на който ищцата е подчинена според длъжностна характеристика) или на отчитане на свършена от ищцата работа.

По отношение на трудовите функции на ищцата, свързани с разпечатването на документи на хартиен носител, следва да се отбележи, че тази дейност е била силно ограничена посредством заповед № БТГ – 92-04-162/19.08.2021г. (л.71). Отделно от това със заповед № БТГ – 92-04-161/19.08.2021г. (л.68 от делото) е наредено подаването на заявки за консумативи (домакински материали, почистващи, хигиенни материали и др.) да се извършва от началниците/ръководителите на отделните структурни звена. Съгласно т.1 от последната заповед е изменен редът за подаване на заявки, като същите се подават директно от началниците, а не от служителите, заемащи административно – технически функции в звената. Така, считано от 19.08.2021г. от задълженията на ищцата е отпаднала част от трудовите ѝ функции, а именно задължението по т.7 от длъжностната характеристика – да осигурява снабдяването на отдела с канцеларски и др. материали. Посредством посочените заповеди от 19.08.2021г. трудовите функции на ищцата са били ограничени, но неоснователно се твърди от ответника, че още тогава – през м.08.2021г., ищцата е била в престой, защото към посочения момент работата ѝ не е била изцяло преустановена. Неоснователно е и възражението на ответника, че ищцата е била в престой с издаването на заповед № БТГ -92- 04 -174/09.09.2021г. (л.74 и сл.), с която е наредено за периода 10.09.2021г. – 24.09.2021г. ищцата, наред с други конкретно посочени служители, да изпълнява трудовите си задължения от разстояние (дистанционно). С издаването на посочената заповед работодателят е упражнил правото си по чл.120б, ал.1 КТ и с това е признал, че работата си ищцата може да изпълнява от разстояние, било то и в ограничен обем.

От изложеното по - горе следва, че ищцата не е изпълнявала трудовите си функции, т.е. е била в престой за периода от 01.10.2021г. с издаване на заповед по чл.120в, ал.1 КТ до уволнението ѝ на 25.10.2021г. Без значение за установяване на престоя на ищцата е дали нейните трудови функции са продължили да се изпълняват, защото както се посочи по – горе, спиране на работа на отделен работник или служител на основание чл.120в, ал.1 КТ означава същият да не изпълнява трудовите си задължения, като дейността му може да бъде поета от други служители. От значение за спиране на работата на отделен работник/служител е същият да не работи. В този случай работодателят не използва работната му сила и в същото време е задължен да му заплаща уговореното трудово възнаграждение (чл.267а КТ). Едва след изтичане на 15 работни дни престой работодателят има право да прекрати трудовия договор на основание чл.328, ал.1, т.4 КТ.

Вторият релевантен въпрос е относно наличието на функционална връзка между

спирането на работата на ищцата съгласно чл.120в, ал.1 КТ и възникнали затруднения от технологично, икономическо, организационно или др. естество, наложени от извънредното положение/обстановка.

Заповед № БТГ- ЧР – Зап.-16/01.10.2021г., издадена на основание чл.120в, ал.1 КТ, засяга служители, които изпълняват организационни и координационни функции, т.е. такива които обезпечават вътрешната организация на работния процес в предприятието и координират дейностите между отделните служители и между началството и подчинените му служители. Със заповедта за спирането им от работа от работодателя е констатирано, че рисковете от разпространението на заразата се увеличават и за да се контролира разпространето ѝ, е спряна работата на онези служители, за които работодателят е преценил, че трудовите им функции могат без риск за работния процес да не се изпълняват или да се разпределят измежду останалите служители. Спирането на работата на служителите, изпълняващи организационни и координационни функции, е обусловено от организационни затруднения по повод извънредната епидемична обстановка. При възникнала извънредна обстановка работодателят е бил задължен да създаде организация на труда, при която да намали контактите между служителите с цел ограничаване разпространението на заразата, като е бил задължен да осигури присъствена форма най – много на 50 % от служителите – т.19 от Заповед № РД-01-748 от 02.09.2021 г. за въвеждане на временни противоепидемични мерки на министъра на здравеопазването, която заповед е цитирана в заповедта на ответника от 01.10.2021г. по чл.120в, ал.1 КТ. Както се посочи по – горе, преди спирането на работата на ищцата работодателят е наредил същата да работи от разстояние (дистанционно) съгласно заповед № БТГ – 92 – 04 – 174/09.09.2021г. на изпълнителния директор на ответника (л.74 и сл. от делото). Ответникът няма задължение обаче да продължи да упражнява правото си по чл.120б КТ и има право на избор между останалите мерки при извънредна епидемична обстановка, вкл. и на избраната мярка по чл.120в, ал.1 КТ. Предвид и установения престой на ищцата за период, по – дълъг от 15 работни дни, а именно 16 работни дни (от 01.10.2021г. до 25.10.2021.), то правото на уволнение е било законосъобразно упражнено.

От горното следва, че искът по чл.344, ал.1, т.1 КТ е неоснователен и следва да се отхвърли. Неоснователни са и обусловените от него искове по чл.344, ал.1, т.2 и т.3, вр. чл.225, ал.1 КТ искове, които също следва да се отхвърлят.

По разноските:

При изхода на делото право на разноски има само ответното дружество, на което следва да се присъдят поисканите разноски за юрисконсултско възнаграждение, чийто размер съдът определя на 150 лева съгласно чл.23, ал.1 НЗПП, вр. чл.78, ал.8 ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковите по чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр. чл.225, ал.1 КТ, предявени от Й. К. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес : ... – адв. Е. С., срещу „...“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление :, за признаване за незаконно и отмяна на уволнение на основание чл.328, ал.1, т.4 КТ, извършено с акт за прекратяване № БТГ - ЧР - Изх. 126/25.10.2021 г. на изпълнителния директор на „...“ ЕАД, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „организатор, Главно управление „Техническа експлоатация““ и за заплащане на сумата от 15431,70 лева – обезщетение за оставане без работа поради уволнението за периода от 26.10.2021 г. до 26.04.2022 г., ведно със законната лихва от 16.12.2021г. (дата на подаване на исковата молба) до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Й. К. Г., ЕГН *****, със съдебен адрес : ... – адв. Е. С., да плати на „...“ ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление :, на основание чл.78, ал.3 ГПК сумата от 150 лева – разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____